

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 26. januára 2012 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **M. K.** pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s použitím §§ 138 písm. b/, 139 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného **M. K.** vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2 Nto/1/2012, sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Trenčín sa vedie pod sp. zn. 8T 60/2011 konanie proti obžalovanému **M. K.** pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s použitím §§ 138 písm. b/, 139 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

Dňa 2. decembra 2011 podal obžalovaný **K.** na Okresnom súde Trenčín na hlavnom pojednávaní návrh na odňatie veci okresnému ako aj Krajskému súdu v Trenčíne.

V písomných dôvodoch, ktoré zaslal okresnému súdu 21. decembra 2011 poukázal na priamu zainteresovanosť všetkých sudcov okresného súdu na jeho veci, nie je mu zrejmé ako bol zložený prvostupňový senát, sudcovia vydávali súhlasy na použitie ITP, čo svedčí o ich prepojenosti na KR-PZ Trenčín, bol nezákonne vzatý do väzby, krajský súd je taktiež voči nemu zaujatý, nakoľko okresnému súdu vec neodňal, hoci sa sudca JUDr. A. sám namietal.

S ohľadom na vyššie uvedené preto žiadal, aby bola jeho vec odobratá Okresnému súdu Trenčín ako aj Krajskému súdu v Trenčíne a pridelená inému súdu.

Okresný súd uvedenú žiadosť obžalovaného predložil dňa 13. januára 2012 Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie.

Dňa 23. januára 2012 predložil Krajský súd v Trenčíne Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie vyššie uvedený návrh obvineného na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu.

Z písomných vyjadrení sudcov dotknutého krajského súdu k ich (potenciálnej) zaujatosti v predmetnej trestnej veci pritom vyplýva, že tí obvineného nepoznajú a vo veci sa necítia byť zaujatí.

Z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený (§ 23 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený rôznym krajským súdom preskúmal podaný návrh ako aj príslušný spisový materiál, pričom dospel k takému záveru, že nie je daný dôvod na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

„Dôležitými dôvodmi“ v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., ktoré zákon bližšie nedefinuje, sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatel'a i na ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie veci.

Medzi dôvody svedčiace pre odňatie veci príslušnému súdu patrí tiež požiadavka zabezpečenia objektivity súdneho konania a spravodlivého rozhodnutia v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.“

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú porovnateľné s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi.

V danom prípade však takéto dôvody obvinený vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, asistent prokurátora, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 2 Tr. por. sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

Podľa § 31 ods. 3 Tr. por. z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že zákon taxatívne vymenúva dôvody vzniku pochybnosti o nezaujatosti tohto – ktorého orgánu a pre ktoré v prípade

ich preukázania je taký orgán vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Medzi tieto nepatria výhrady smerujúce k spôsobu rozhodovania sudcu.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

V súvislosti s otázkou zaujatosti všetkých sudcov krajského súdu je potrebné zdôrazniť predovšetkým tú skutočnosť, že námietky zaujatosti možno vznášať len proti tým sudcom, ktorí sa na prejednávaní a rozhodovaní veci skutočne podieľajú a nie proti neurčitým osobám, napr. všetkým sudcom súdu. Aj napriek uvedenému možno však konštatovať, že obžalovaný M. K. neuviedol vo svojom návrhu ani voči jednému sudcovi žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky teda dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegovanie veci inému súdu toho istého druhu a stupňa v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko nie je daný žiadny dôležitý dôvod predpokladaný týmto zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené nestranné a zákonné prejednanie uvedenej trestnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. januára 2012

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová